

kód **letokruh**

*Hoj sluho věrný, ku práci se měj:
tu lilii mi odtud vykopej;
v zahradě své chci tu lilii mít –
zdá mi se, bez ní že mi nelze být!*

To mi neuvěříte, co se mi stalo. Normálně, stoupnu si ráno do koupelny, vytáhnu kus zrcadla a koukám, že mám na sobě nějaký divný tanga a jsem celej umouněnej. Do toho mi volá kamarádka Míša a vypráví mi, jak se to včera všechno seběhlo.

M: Na to, že tě v podstatě neznám, ses nám včera pěkně ... !

K: **Všimnul** jsem si, že mám nos červenej!

M: Můžeš si za to ale sám. Takovou boudu, že budeme pít, kdykoliv se zařve hrouda, na tebe nemohl nikdo

K: Hele, fakt promiň, **že** jsem ti poblíl ty krásný šaty.

M: A ještě sis v tom ... vlasy.

K: **Byla** to nechutná vlhkost.

M: Jinak jsem ráda, že jsme se v tom fotbálku ... s těma borcema.

K: **Jo**, na to, že jsme moc netrénovali, to byl celkem slušnej zápas.

M: Proč sis vlastně sundával ty gatě? Víš, co nám dalo za práci tě do nich zpátky ... ?

K: Mám velkou prdel, nejsem **Gábina** a už vůbec ne svobodná.

M: K těm vlasům, než někam půjdeš, tak se aspoň trochu

K: Myslíš, že mám vůbec **hřeben**?

M: Tak já ti je radši

K: Nemám **ani** nůžky.

M: Fakt, já už nad tebou ... hůl.

K: Co mé **rdce**?

K: Hele, Mišule, kdo tam včera všechno vlastně byl? Hlava mě bolí jak střep, ale pamatuju si, že poslední ti řekne, mezi čím hledáš, a potvrdí tím, kam máš přesně jít.